

BUSET, Max (Fayt-lez-Manage 31 januari 1896 – Haine Saint Paul 28 juli 1959).

Groeide op in een mijnwerkersgezin van Le Centre. Buset kreeg zijn opleiding als socialistisch militant in de Arbeidershogeschool (na 1918) en werd zo naar de Université libre de Bruxelles (ULB) gestuurd om er economische en sociale wetenschappen te studeren. In de eerste fase van zijn militante loopbaan hield hij zich vooral bezig met de kader­vorming. Van 1921 tot 1929 was hij leraar aan de Arbeidershogeschool te Ukkel en in 1929 kreeg hij de leiding over de Centrale voor Arbeidsopvoeding. Als verantwoordelijke van de socialistische radi­uitzendingen (Socialistische Arbeiders Radio Omroep voor Vlaanderen), maakte hij vanaf 1931 ook deel uit van de beheerraad van het **Nationaal Instituut voor Radio-omroep** (NIR).

Busets politieke carrière begon in 1932 toen hij gekozen werd als volksvertegenwoordiger voor de Belgische Werkliedenpartij (BWP) in het arrondissement Thuin. Hij maakte deel uit van het door **Hendrik de Man** opgezette Bureau voor Sociaal Onderzoek en in 1934 kreeg hij de verantwoorde­lijkheid over de campagne voor het Plan van de Arbeid. Na de toetreding van de BWP tot de regering liet hij zich kennen door zijn kritische opstelling ten overstaan van **Paul-Henri Spaak** en vooral **De Man**. Dit leidde in 1939 tot een polemiek tussen **De Man** en Buset over de Belgische onafhankelijk­heidspolitiek, die door Buset niet gesteund werd.

Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog brak Buset met **De Man** en week hij uit naar Lon­den. Samen met **Camille Huysmans** was hij er een van de ondertekenaars van het tegenmanifest aan de socialistische militanten.

Na de oorlog nam hij de leiding van de Belgische **Socialistische Partij** (BSP) op zich. Oorspronkelijk verdedigde hij een **federalisme** binnen het kader van de Belgische staat, maar later evolueerde hij meer naar een unitair standpunt. Op het Waals socialistisch congres van 1947 benadrukte hij dat de Waalse socialisten steeds dichter staan bij de Vlaamse socialisten dan bij de Waalse burgerij. Als BSP-voorzitter speelde hij een vooraanstaande rol bij de ontknoping van de **Koningskwestie**. Vanaf 1950 was het omverwerpen van de meerderheid van de **Christelijke Volkspartij** zijn belangrijkste doelstelling. Hij slaagde in dit opzet in 1954 met het aan de macht komen van de regering-**Achille van Acker**. Zijn strategie om via het officieel onderwijs een doorbraak te forceren in het katholiek Vlaanderen gaf echter niet de verwachte resultaten. De schoolstrijd laaide hoog op en na de electorale triomf van 1954 kwam de verkiezingsnederlaag van 1958. Het in het schoolpact vastgelegde compromis kon hem geen echte voldoening geven.

LITERATUUR: J. Puissant, 'Biografische nota', in *Dictionnaire biographique des militants du mouvement ouvrier en Belgique*, I, 1995, p. 249-253.

RIK HEMMERIJCKX